Dosarul nr.1-133/25
1-25078456-32-1-03062025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

29 aprilie 2026
or.Ialoveni

Judecătoria Hînceşti (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefieri Tatiana Cotovici, Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Carina Chirpii, Vladimir Levco
Avocaților Victoria Caracuian, Alexandru Bogos și Marin Aftenii
Inculpatelor **********
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui:

**********, cetățeană a Republicii Moldova, studii medii incomplete, necăsătorită, fără antecedente penale,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal,

*****cetățeană a Republicii Moldova, studii medii incomplete, căsătorită, doi copii minori la întreținere, fără antecedente penale,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal,

***** *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, divorțat, doi copii minori la întreținere, anterior condamnat,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3) și (4), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal,

Conform fișei de repartizare repetată la data de 04.02.2026 cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Svetlana Bîcu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din 11.02.2026 - 29.04.2026.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Vladimir Levco, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpaților și a solicitat de a o recunoaște pe********** vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore. A o recunoaște pe ***** vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore. A-l recunoaște pe***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(3) și (4), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A prelungi în privința ultimului măsura preventivă sub formă de arest până la devenirea definitivă a sentinței.

Avocatul Victoria Caracuian, a menționat că, inculpata********** nu a recunoscut vina și a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Avocatul Alexandru Bogos, a solicitat de a-i fi aplicată *****pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

Avocatul Marin Aftenii a invocat că,***** a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de ani cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal de a suspenda executarea pedepsei pe o perioadă de doi ani.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

***Situația de fapt reținută de instanță*:**

*****, împreună și de comun acord cu soții ***** și*****, fiind ghidate de către ultimul să-l deposedeze pe ***** de mijloace bănești, au consumat în prealabil băuturi alcoolice, după care***** acționând ca organizator și instigator în vederea realizării scopului propus de sustragere, le-a instigat pe********** și ***** să se deplaseze la domiciliul lui ***** din *****pentru a-l determina pe acesta să consume băuturi alcoolice și în momentul aflării lui în stare de dereglare psiho-emoțională, să-i sustragă mijloacele bănești din portofelul pe care îl purta asupra sa. In continuarea realizării scopului de cupiditate,********** și ***** au ajuns la 11 aprilie 2025, ora 18:00 la domiciliul lui ***** din *****, unde toți trei au consumat băuturi alcoolice, după care, profitând de faptul că ***** a adormit, ***** i-a sustras pe ascuns ultimului din buzunar portofelul cu suma de 1200 euro (echivalentul a 21 421 lei conform cursului oficial al BNM) după care împreună cu********** au coborât la scara blocului unde erau așteptate de***** și toți împreună cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii și întrând în posesia mijloacelor sustrase le-au însușit.

*****, împreună și de comun acord cu********** și*****, fiind ghidate de către ultimul să-l deposedeze pe ***** de mijloace bănești, au consumat în prealabil băuturi alcoolice, după care***** acționând ca organizator și instigator în vederea realizării scopului propus de sustragere, le-a instigat pe********** și ***** să se deplaseze la domiciliul lui ***** din *****pentru a-l determina pe acesta să consume băuturi alcoolice și în momentul aflării lui în stare de dereglare psiho-emoțională, să-i sustragă mijloacele bănești din portofelul pe care îl purta asupra sa. În continuarea realizării scopului de cupiditate, ***** și********** au ajuns la 11 aprilie 2025, ora 18:00 la domiciliul lui ***** din *****, unde toți trei au consumat băuturi alcoolice, după care, profitând de faptul că ***** a adormit, ***** i-a sustras pe ascuns ultimului din buzunar portofelul cu suma de 1200 euro (echivalentul a 21 421 lei conform cursului oficial al BNM) după care împreună cu********** au coborât la scara blocului unde erau așteptate de***** și toți împreună cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii și întrând în posesia mijloacelor sustrase le-au însușit.

*****, împreună și de comun acord cu********** și ***** le-a ghidat pe ultimele să-l deposedeze pe ***** de mijloace bănești, au consumat în prealabil băuturi alcoolice, după care***** acționând ca organizator și instigator în vederea realizării scopului propus de sustragere, le-a instigat pe********** și ***** să se deplaseze la domiciliul lui ***** din *****pentru a-l determina pe acesta să consume băuturi alcoolice și în momentul aflării lui în stare de dereglare psiho-emoțională, să-i sustragă mijloacele bănești din portofelul pe care îl purta asupra sa. În continuarea realizării scopului de cupiditate,********** și ***** au ajuns la 11 aprilie 2025, ora 18:00 la domiciliul lui ***** din *****, unde toți trei au consumat băuturi alcoolice, după care, profitând de faptul că ***** a adormit, ***** i-a sustras pe ascuns ultimului din buzunar portofelul cu suma de 1200 euro (echivalentul a 21 421 lei conform cursului oficial al BNM) după care împreună cu********** au coborât la scara blocului unde erau așteptate de***** și toți împreună cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii și întrând în posesia mijloacelor sustrase le-au însușit.

1. Inculpata********** în ședința de judecată a declarat că, **vina nu o recunoaște,** nu ține minte data exactă, luna, însă în anul 2024, era în ospeție la ***** a telefonat-o și i-a spus să se întâlnească cu ea la magazinul nr.1 din sectorul Rîșcani, or.*****. S-a întâlnit cu acesta, apoi ea s-a întâlnit cu*****, au plecat toți în pădure în sectorul Ciocana din or.***** și au servit bere. Apoi, ***** a propus să meargă la el, unde stă în chirie și ei toți au plecat la acesta. Au mai servit și acolo și în ospeție a venit *****. El tot a servit, dar când a venit era deja în stare de ebrietate. *****a deschis portmoneul și a arătat câți bani are. Apoi a comandat un taxi și s-au pornit spre Ialoveni. Ei am mers cu el, s-au ridicat la casa lui *****, dar înainte de asta au fost și au cumpărat bere de la magazin. Apoi, ea, ***** și *****au servit împreună. El era în stare de ebrietate și a adormit la colțul mesei, portmoneul era lângă ***** și aceasta a băgat mâna și a luat toți banii și l-a aruncat sub lavoar. Au ieșit apoi cu ***** afară. La întrebările avocatului Victoria Caracuian a com*****at că, a venit la*****cu**********. Înapoi la *****, au venit ea,***** și *****. El le aștepta la stație mai departe de casa lui *****. ***** a venit la Ialoveni, dar nu a intrat la*****.

Apoi, au mers toți împreună la o chirie pe noapte. Au mai stat, au servit, au mâncat din acei bani. Toți banii erau la *****, la ea nu era nici un leu. Dacă va fi recunoscută vinovată, a solicitat să-i fie aplicate ore. *****le-a invitat la Ialoveni. Ce intenții avea ***** nu cunoaște. La întrebările avocatului Marin Aftenii a com*****at că, ***** era mai la deal de casa lui *****, el a venit spre seara. Ei în taxi au venit în patru la Ialoveni. Ea, ***** și *****erau pe bancheta din spate, iar o persoană era în față. Nu cunoaște de ce ***** și *****, au dat altfel de declarații.***** era în stare normală, treaz, *****era în stare de ebrietate iar ***** era trează. În pădure au servit o bere de 2,5 litri în trei persoane. Toată situația pe care a avut-o, o ține minte. ***** nu le-a spus de ce a coborât mai devreme. La întrebările adresate de către procuror a com*****at că, înainte să urce la *****, ***** nu a spus că trebuie să iei banii. Nu a auzit când ***** i-a spus lui ***** că a sustras banii.

2. Inculpata ***** în ședința de judecată a declarat că, **vina o recunoaște,** în anul 2024, era frig afară. Se afla în or.*****, str*****, cu*****,********** și *****stăteau și serveau băuturi alcoolice. Apoi soțul a plecat și s-a culcat. *****le-a chemat la el în Ialoveni, acasă. Au am mers la el, au servit bere, ea,***** și *****, el s-a culcat, ea a sustras din portmoneul acestuia 500 euro, a chemat taxiul și s-a întâlnit cu soțul la ***** Apoi, au plecat cu soțul și***** la un apartament închiriat pe noapte. La întrebările avocatului Alexandru Bogos a com*****at că, îmi pare rău, este gata să restituie prejudiciu. În calitate de pedeapsa a solicitat ore sau pedeapsă cu suspendare. La întrebările avocatului Victoria Caracuian a com*****a că,***** a mers după ea la portmoneu, și când au ajuns la *****, aceasta a scos 100 euro și s-a dus să-i schimbe. La*****și înapoi au venit cu taxiuri diferite. Banii au fost folosiți pentru chirie, și apoi au plecat la ***** De bani au beneficiat ea, soțul și*****. Toata suma de 600 euro a fost cheltuită. La întrebările procurorului a com*****at că, soțul dormea și nu a cunoscut că merg să sustragă banii. A ridicat capul și a dat din cap, dar era în stare de ebrietate

3. Inculpatul***** în ședința de judecată a declarat că, **vina o recunoaște**, cu doi ani în urmă, data exactă nu o țin minte, era frig afară, era cu soția în ospeție, se aflau pe str.M.Sadoveanu, 26/2, el, *****,***** și *****T*****ovschi. Ultimul a venit în ospeție, au servit băuturi alcoolice și apoi a plecat la somn. Când s-a trezit, nu era nimeni. A sunat-o pe ***** și*****, prin Messenger, de pe alt număr străin, și ele au spus că sunt la *****acasă. Peste vre-o 4 ore, s-a întâlnit cu ***** și***** la *****, în centrul or. *****. Apoi, au mers la un apartament și au stat acolo. La întrebările avocatul Marin Aftenii a com*****at că, el a cunoscut că ele urmau să fure banii.Nu țin minte a cui a fost ideea. Îi pare rău, se căiește sincer. Este de acord să întoarcă banii. A rugat să fie la libertate, or ore de muncă sau pedeapsă cu suspendare. La întrebarea procurorului a com*****at că, ***** a transmis 500 euro, iar***** 100 euro. La întrebările avocatului Victoria Caracuian a com*****at că, suma de 600 euro au împărțit-o iar restul 600 euro nu i-a văzut. Telefonul l-a împrumutat de la vecini.

4. Instanța prin încheierea protocolară din 16.04.2026 a admis demersul acuzatorului de stat Vladimir Levco privind darea citirii declarațiilor date de partea vătămată ***** la etapa urmăririi penale.

5. Partea vătămată *****, fiind audiată la etapa urmării penale a declarat că, la data de 11.04.2025, a fost telefonat de o cunoștință de a sa pe nume *****, care locuiește la gazdă în mun.*****, str.***** pe acesta îl cunoaște de mult au lucrat împreună în calitate de electrici la „Medi Mex”, cu acesta nu s-au văzut de tare mult timp, și acesta l-a chemat la el în ospeție și l-a întrebat dacă poate să-l împrumute cu suma de 500 lei, *****a acceptat să-l ajute și să meargă la el, când l-a telefonat era ziua, chiar atunci imediat a luat un taxi și a mers la prietenul său *****. A luat două sticle de bere de 2,5 l și pește. A intrat în apartament acolo era *****, soția lui pe nume *****, au servit au mai vorbit apoi a venit încă o fată pe nume*****, ***** a chemat-o. S-a terminat berea și ***** i-a propus să mai procure bere, a fost de acord, a deschis portmoneul de fața lor și i-a dat 270 lei anume Anastasiei și aceasta singură a plecat la magazin, în portmoneu mai avea bani, suma de 1260 euro, aceștia au văzut că *****are bani la el, lei deja nu mai avea că-i dădu-se Anastasiei, acesta a revenit cu încă două beri și țigări, după ce au servit aceste două beri ei i-au mai propus să mai servească, el a refuzat, a spus că el acolo nu mai servește, dacă ei doresc să meargă toți la*****la el la domiciliu și acolo să servească. ***** a declarat că el nu dorește să meargă la Ialoveni, a rămas acasă, iar ***** cu***** au declarat că ele merg la Ialoveni. Au chemat taxiul s-au urcat toți trei și au mers la el, pe*****, acesta nu avea lei la el și a rugat șoferul să oprească la un schimb valutar să schimbe banii, șoferul l-a întrebat ce sumă dorește să schimbe i-a spus 50 euro și i-a spus că-i schimbă el a schimbat suma de 50 euro și 10 euro i-a achitat călătoria. Pe drum a procurat două beri de 2,5 l de la stația peco. Au ajuns la el era in jurul orelor 18:00 au mai servit câte două sau trei pahare de bere și a adormit s-a întins pe pat era servit tare, a mai servit până a merge la ei. S-a trezit în jurul orelor 22:00, acestea nu mai erau la el, s-a dus la scurta în care fusese îmbrăcat să i-a țigările și când a luat țigările a depistat că portmoneul nu era în scurtă, l-a căutat dar nu l-a găsit, o suna pe ***** la numărul de telefon *****, acesta nu-i răspundea, l-a sunat pe *****la nr.069552548, ***** acesta la fel nu-i răspundea, apoi direct a luat un taxi și a mers la ei acasă, nu i-a răspuns nimeni, nu erau acasă, cineva din vecini i-a spus că au plecat toți de acolo. Aceștia îi răspundeau la mesaje, vorbea cu *****, a întrebat-o de ce i-au luat banii, din start a spus că nu a luat nimic, au făcut o glumă dar să caut portmoneul în baie că-i sub lavoar, a mers și l-a găsit însă banii nu erau, până la final ***** i-a recunoscut că ea a luat 500 euro și restul i-a luat*****, apoi a discuta și cu*****, acesta i-a spus că a luat doar 50 euro, restul i-a luat *****, la data de 12.04.2025, din nou a luat legătura cu ele unde i-au com*****at că banii nu mai sunt că au luat o chirie la Fălești, și că se vor stărui ca banii dați să îi dea înapoi, acuma nu au de unde, a dorit să fie recunoscută ca parte vătămată pe suma de 1200 euro, bani dați a declarat că îi are mai de mult îi strângea, mai lucra neoficial dar are și părinții peste hotare, aceștia regulat îi trimit bani.

La data de 17.04.2025 fiind audiată suplimentar de către organul de urmărire penală partea vătămată ***** a com*****at că, s-a deplasat în mun.***** ziua, ora nu a reținut-o, când a ajuns la Mihai, aceștia locuiesc la gazdă la un cămin, acolo bucătăria este comună, ei serveau în cameră alcool dar mai ieșeau la bucătărie unde fumau, în bucătărie mai erau doi băieți care au servit bere cu ei, dar aceștia în odaie nu au intrat cu ei au stat foarte puțin doar cât au fumat. Deja fiind servit dea binelea le-a propus la toți

trei să meargă la*****la el să prelungească cheful, deoarece el simțeam că nu mai are putere să stea și când este servit nu poate adormi în altă parte doar de cât acasă și din acest motiv le-a propus să meargă la el, *****a refuzat să meargă, dar***** și cu ***** au mers la el. Acasă când au ajuns cu ele una din ele a spus că îi este foame, și le-a dat carne înghețată s-o dezghețe și ceva să pregătească***** s-a apucat de gătit, el era pe ungheraș la bucătărie cu***** a servit bere, apoi a adormit pe acel scaun ungheraș la bucătărie. La întrebarea ce haine purta în acea zi, a răspuns că pantaloni sportivi negri, hanorac negru combinat cu sur cu un desen pe spate, și cu buzunar mare în față partea de jos. La întrebarea când erau la bucătărie ***** i-a spus despre faptul că ea nu crede că el ar avea bani, răspunsul a fost că da a fost așa, erau la bucătărie, mergea vorba despre ceva unde***** l-a întrebat de unde are bani că i-a împrumutat lui Marcel, lui ***** îi mai spun și Marcel, i-a spus că bani el are mereu, acesta s-a sculat de la masă a luat scurta din cui unde era portmoneul, a scos portmoneul a scos suma de 1200 euro care era în el și a întins-o pe masă, după care i-a pus înapoi în portmoneu, au mai sta un pic cu ele au fumat au mai servit un pahar de bere și după acesta a adormit pe colțișorul de la bucătărie chiar la masă, deja când s-a trezit nimeni nu mai era în casă și nici banii nu erau în portmoneu. Fiind întrebat dacă lucrează, a răspuns că oficial nu este angajat, dar uneori mai lucrează se ocupă cu electricitatea dacă îl solicită cineva, are vre-o două săptămâni nu a lucrat deloc. Fiind întrebat să spună concret de unde deține suma dată de bani, dacă nu activează în câmpul muncii, a declarat că banii dați îi strângea de mai mult de jumătate de an, a avut obiecte unde a efectuat lucrări cu electricitatea și a strâns banii dați, îi mai dau și părinții că sunt plecați peste hotare. La întrebarea ce sumă de bani avea în portmoneu în ziua când banii au fost sustrași, a declarat că 1200 euro acesta chiar i-a numărat înainte de a pleca la *****, era 1260 euro, 10 a achitat taxiul 50 a schimbat la șofer restul au rămas în portmoneu și când i-a pus în portmoneu și le-a arătat banii tot i-a numărat de fața lor erau 1200 euro. A declarat, că el anterior a mai avut probleme cu legea când era minor, chiar trei ani s-a aflat în detenție la penitenciarul 13, iar când a împlinit vârsta de 18 ani a fost transferat la penitenciarul nr.4 Cricova, la moment se află într-un proces de judecată, până la moment nu a fost pronunțată sentința, a declarat că pe ***** nu l-a cunoscut în penitenciar, au făcut cunoștință la locul de muncă, a fost rugat de o fată ca să-l ajute pe ***** să meargă la muncă și așa l-a cunoscut pe *****, el este băiatul pe care l-a ajutat.

6. *La fel, în susținerea învinuirii, acuzarea de stat a prezentat cercetării în cadrul ședințelor judiciare următoarele mijloace materiale de probă și anume:*

- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 12.04.2025, înregistrat în REI-1 a IP*****cu nr.20254400179;*
- *procesul-verbal de examinare a conversației prin intermediul rețelei „WhatsApp", pe care a dus-o ***** cu ***** Pitaru și********** referitor la mijloacele bănești care au fost sustrase de la acesta;*
- *copii „screenshot" – capturi de ecran de pe telefonul ***** a conversațiilor purtate între ultimul și ***** Pitaru și**********;*
- *procesul-verbal de examinare a purtătorul material de informații tip CD cu înregistrarea video din data de 11.04.2025, care au fost ridicate de la ,*****

- *procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului, unde********** a arătat traseul de intrare în curtea blocului și ușa prin care a avut acces în bloc.*

<u>Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpaților.</u>

7. În conformitate cu art.1 alin.(3) Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

8. Potrivit art. 8 Codul procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

9. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

10. La fel, conform pct.102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății şi siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalității părților în proces”.

11. Potrivit art.6 alin.(1) Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

12. În corespundere cu art.51 Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

13. Conform art.389 alin.(1) şi (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

14. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

15. Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art.325 alin.(1) Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

16. În virtutea dispoziției legale indicate la art.384 alin.(1) Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

17. Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Codul de procedură penală ca la emiterea sentinței aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

18. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

19. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1) din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia, însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

20. De asemenea, CtEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

21. La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

22. Conform art.101 alin.(l) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenții, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

23. În conformitate cu prevederile art.100 alin.(4) Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

24. Libera apreciere a probelor în procesul penal se referă la procesul psihic de determinare a conexiunilor dintre faptă şi urmări, fără a înlătura însă restrângerile determinate de valoarea probelor legale, procesele verbale încheiate au o putere devenită prestabilită de lege, dacă se coroborează cu situații de fapt ce sunt consemnate în cuprinsul lor.

25. Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea, existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a participat la comiterea ei şi la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei. Probele nu au

o valoare dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face în urma examinării tuturor probelor administrate, ele nefiind ierarhizate în nici un fel.

26. Aliniatul (1) al art.93 Codul de procedură penală prevede că probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

27. Aliniatul (2) al art.99 Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

28. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

29. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

30. Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

31. În continuare, instanța reține că potrivit art.14 Codul penal, infracțiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deşi, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

32. La fel, pentru soluționarea corectă a problemei privind existența sau lipsa în faptele săvârșite a semnelor unei infracțiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanțe, care generează temeiul de facto şi de iure al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracțională. În cazul dat este vorba de circumstanțele cu caracter obiectiv şi subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare şi suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

33. Sub aspectul dreptului material, instanța reține că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns şi se califică drept furt, în baza art.186 din Codul penal, dacă a fost săvârșită: - în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea. Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii.

34. În sensul dat obiectul juridic îl constituie relațiile sociale a căror existență şi desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, iar obiectul juridic special format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

35. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracțiunea analizată este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

36. Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal.

37. Latura subiectivă a furtului se caracterizează prin intenție directă şi scop de profit (acaparator, hrăpăreț, de a obține avantaje materiale). Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârșirii faptei.

38. Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

39. Instanța de judecată reține că pentru a imputa inculpaților circumstanța agravantă prevăzută de lit.b) al art.186 alin.(2) Cod penal – „de două persoane sau mai multe persoane", este necesar ca infracțiunea să fie săvârșită în coautorat sau de către o persoană care întrunește semnele subiectului infracțiunii, în comun cu una sau mai multe persoane care nu întrunesc aceste semne.

40. În speță instanța de judecată atestă că agravanta prevăzută la art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal este întrunită.

41. În conformitate cu art.42 alin.(2), (3), (4) și (5) Cod penal, se consideră autor persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum şi persoana care a săvârșit infracțiunea prin intermediul persoanelor care nu sânt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilității sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod.

42. Se consideră organizator persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiunii sau a dirijat realizarea ei, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizație criminală ori a dirijat activitatea acestora.

43. Se consideră instigator persoana care, prin orice metode, determină o altă persoană să săvârșească o infracțiune.

44. Iar complice se consideră persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum şi persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe

infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

45. Respectiv, instanța conchide că infracțiunea comisă de**********, ***** și***** a fost comisă prin participație și inculpații întrunesc semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal.

46. Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanța concluzionează că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpaților și acțiunile acestora, întrunesc pe deplin semnele faptei infracționale după cum urmează:********** în baza art.42 alin.(5), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal: *„a comis complicitate la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de mai multe persoane, adică furtul”*; ***** în baza art.42 alin.(2), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal: *„a comis în calitate de autor de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două sau mai multe persoane”* și***** în baza art.42 alin.(3) și (4), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal: *„a comis în calitate de organizator și instigator infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două sau mai multe persoane”.*

47. În speță este demonstrat incontestabil vinovăția inculpaților, mai mult ca atât în ședința de judecată inculpata ***** și inculpatul***** au declarat că sunt de acord să restituie prejudiciul cauzat părții vătămate, le pare rău și se căiesc sincer în cele comise.

48. La fel vinovăția acestora a fost confirmată prin declarațiile date de partea vătămată ***** la etapa urmării penale și date citire în ședința de judecată, cât și probele scrise cercetate în ședința de judecată și anume: procesul-verbal de examinare a conversației prin intermediul rețelei „WhatsApp”, pe care a dus-o ***** cu ***** Pitaru și********** referitor la mijloacele bănești care au fost sustrase de la acesta, copii „screenshot” – capturi de ecran de pe telefonul ***** a conversațiilor purtate între ultimul și ***** Pitaru și**********.

49. Totodată, instanța de judecată consideră, că poziția de apărare a inculpatei********** este în contradictoriu cu declarațile date în ședința de judecată de către inculpați ***** și*****.

50. În ceea ce privește solicitarea apărătorului Victoria Caracuian privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatei**********, instanța subliniază că aceasta nu poate fi admisă în lipsa unor temeiuri legale și factuale, întrucât existența faptei, identitatea inculpatei și vinovăția acesteia rezultă clar din coroborarea probelor și nu sunt incidente cauze de exonerare de răspundere penală.

51. Drept urmare, instanța respinge argumentele apărării ca fiind neîntemeiate și formulate cu scopul vădit de a evita tragerea la răspundere penală a inculpatei**********, în condițiile în care probatoriul administrat demonstrează în mod convingător vinovăția acesteia.

52. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpaților**********, ***** și***** pentru care faptă și vor fi declarați vinovați și, respectiv, supuși unei pedepse penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei.

53. În continuare, în vederea stabilirii unei pedepse juste și corecte, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile articolelor 7 și 75 din Codul penal.

54. Astfel, norma prevăzută la art.7 alin. (1) din Codul penal, stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin.(1) din Codul penal, stabilește că persoanelor recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni li se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

55. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

56. Conform art.61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

57. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

58. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

59. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

60. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpați, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile

şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

61. În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

62. Instanța menționează că printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și Codul de procedură penală.

63. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

64. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR.R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

65. Instanța de judecată reține că art.186 alin.(2) Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

66. La caz, instanța reține că, prin acțiunile sale********** a comis o infracțiune mai puțin gravă.

67. Potrivit materialului caracteristic administrat, instanţa a stabilit că**********, nu este căsătorită, anterior nu a fost atrasă la răspundere penală (f.d.140-141,vol.1); conform cazierului contravenţional eliberat la data de 16.04.2025 în perioada de timp 01.06.2009-16.04.2025 pe numele ultimei nu au fost înregistrate contravenţii (f.d.142, volumul,1); la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.144,146,volumul,1).

68. Circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 din Codul penal în privința inculpatei********** nu sunt reținute.

69. Circumstanțe agravante, potrivit art.77 lit.c) Cod penal, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație.

70. După cum relevă dispoziția art.61 alin.(2) din Codul penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

71. În sensul dat, reieșind din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.42 alin.(5), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța de judecată va aplica în privința inculpatei********** pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 (una sută optzeci) ore.

72. Subsecvent instanța reține că, prin acțiunile sale ***** a comis o infracțiune mai puțin gravă.

73. Potrivit materialului caracteristic administrat, instanţa a stabilit că *****, este căsătorită, are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost atrasă la răspundere penală (f.d.92,93,volumul,4); conform cazierului contravențional eliberat la data de 16.04.2025 în perioda de timp pe numele ultimei au fost înregistrate contravenții în baza art.69 alin.(1), art.354 alin.(1), art.357 alin.(1) Cod contravențional (f.d.99,volumul,4); la evidența medcului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.101,103,volumul,4).

74. Circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 din Codul penal în privința inculpatei ***** nu sunt reținute.

75. Circumstanțe agravante, potrivit art.77 lit.c) Cod penal, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație.

76. După cum relevă dispoziția art.61 alin.(2) din Codul penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

77. În sensul dat, reieșind din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.42 alin.(2), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța de judecată va aplica în privința inculpatei ***** pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 (una sută optzeci) ore.

78. Instanța de judecată explică inculpatelor********** și ***** modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul penal. Astfel, potrivit art.67 alin.(2^2) Cod penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

79. Instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiuni, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatelor ********** și *****, să le rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiuni nu reprezintă un incident în viața inculpatelor, conchide că corectarea şi reeducarea acestora este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

80. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului***** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține că conform revendicării anterior a fost judecat (f.d.100-102,volumul,2), potrivit cazierului contravențional eliberat la data de 17.04.2025 în perioada de timp 01.06.2009-17.04.2025 pe numele ultimului au fost înregistrate 27 de contravenții (f.d.141-142,volumul,2), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d.145,147, volumul,2).

81. Circumstanțe atenuante potrivit art.76 Cod penal nu au fost stabilite.

82. Circumstanțe agravante, potrivit art.77 lit.c) Cod penal, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație.

83. Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei în raport cu inculpatul***** instanța de judecată luând în vedere personalitatea acestuia se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat, a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

84. La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului*****, instanța de judecată ține cont și de elementele ce țin de materialitatea faptei comise de inculpat, cât şi de datele referitoare la persoana acestuia, prin urmare, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, în acest caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

85. Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

86. Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

87. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, instanța consideră că pentru comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3) și (4), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, așa cum rezultă din prevederile art.72 alin.(3) Cod penal. În termenul executării pedepsei urmează a fi inclus termenul în care***** ***** s-a aflat în stare de reținere și arest, de la 17 noiembrie 2025, ora 16:45 min până la 15 februarie 2026, ora 16:45 min; 04 martie 2026 ora 11:40 min până la 29 aprilie 2026.

88. În acest sens este de menționat că***** anterior a fost condamnat pentru alte fapte, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității,

închisoare cu suspendare condiționată, cât și pedeapsa închisorii (f.d.105-140,volumul,2). Însă în pofida acestui fapt, inculpatul a comis o altă faptă penală, fără a trage concluziile corespunzătoare.

89. Reieșind din circumstanțele menționate supra, instanța de judecată consideră inoportun suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate în privința inculpatului*****, constatând că pedepsele alternative prevăzute de norma penală nu vor contribui la atingerea scopului legii penale.

90. În acest context, instanța consideră că, pedeapsa numită inculpatului sub formă de închisoare, corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi" reieșind și din gradul prejudiciabil al infracțiunii comise și personalitatea făptuitorului, în coraport cu scopul pedepsei penale de reeducare a acestuia și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

91. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

92. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatele********** **și** ***** nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive.

93. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatelor********** **și** *****, până când sentința va deveni definitivă.

94. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatelor instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatelor********** **și** ***** este prevăzută de legislația în vigoare și este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței.

95. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul***** se află sub imperiul măsurii preventive sub formă de - arest preventiv.

96. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va menține în privința inculpatului*****, măsura preventivă arestul preventiv până la devenirea definitivă a sentinței.

<u>Acțiunea civilă.</u>

97. Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

98. Potrivit art.219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art.2036 Codul civil, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

99. În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

100. Examinând chestiunea referitor la acțiunea civilă, instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanța din 12.04.2024 a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și civilă ***** pe suma de 1200 euro (echivalentul a 21 421 lei conform cursului oficial al BNM).

101. În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

102. Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

103. Potrivit rigorilor art.387 alin.(3) Codul de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

104. Sub aspectul acestor norme de drept, instanța de judecată remarcă că, cauza penală a fost examinată în lipsa părții vătămate ***** însă luând în considerație faptul că în cadrul urmăririi penale acesta a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și civilă, instanța de judecată va admite în principiu cerința privind repararea prejudiciul material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

105. Potrivit art.157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

106. Prin Ordonanța din 15.05.2025, s-a dispus de a recunoaște drept document conversația prin intermediul rețelei „WhatsApp”, care a dus-o ***** cu ***** Pitaru și********** referitor la mijloacele bănești care au fost sustrase de la acesta și care au fost ridicate de la *****, mijloacele materiale de probă, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.67, art.70, art.72 alin.(3), art.157, art.384-385, art.387 coroborat cu art.225, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

********** *****, născută la *****, **se recunoaște vinovată** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal şi în baza acestei Legi se condamnă la **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 (una sută optzeci) ore.**

În temeiul art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică Oxanei*****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnata **********, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatei/condamnatei**********, măsura preventivă – **obligarea de a nu părăsi țara,** până când sentința va deveni definitivă**.**

***** ***** născută la *****, **se recunoaște vinovată** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal şi în baza acestei Legi se condamnă la **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 (una sută optzeci) ore.**

În temeiul art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică Anastasiei Pitaru, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnata ***** ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatei/condamnatei ***** ***** măsura preventivă **– obligarea de a nu părăsi țara,** până când sentința va deveni definitivă**.**

***** *****, născut la *****, se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3) și (4), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal şi se condamnă în baza acestei Legi la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui***** *****, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței – 29 aprilie 2026, cu includerea în acest termen a perioadei de timp cât acesta s-a aflat în stare de reținere și arest, de la 17 noiembrie 2025, ora 16:45 min până la 15 februarie 2026, ora 16:45 min; 04 martie 2026 ora 11:40 min până la 29 aprilie 2026.

Măsura preventivă sub formă de arest preventiv aplicată în privința lui***** *****, se menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Se admite în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și civilă ***** în partea ce ține de repararea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Mijloacele materiale de probă a le păstra la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul Bîcu Svetlana